

Piata kapitola

Keď sme zasa sedeli v koči, Holmes sa ku mne obrátil. „Pre Cadogana Westa to nevyzeralo dobre už predtým,“ povedal, „no tieto nové informácie jeho situáciu ešte zhoršili. Mal motív. Ak sa mal zakrátko ženiť, peniaze navyše by sa mu hodili. Dokonca rozprával o krádeži plánov tesne predtým, než k nej skutočne prišlo! To je naozaj zlé.“

„Hádam aj charakter niečo zaváži, nemám pravdu, Holmes? Podľa môjho názoru to bol dobrý chlap. A prečo by nechal svoje

dievča stáť uprostred ulice, keď sa chystal spáchať zločin?“

„Presne tak! Veľa vecí treba objasniť,“ súhlasil Holmes.

Starší úradník pán Sidney Johnson nás prijal v pracovni. Bol to chudý, nevrlý chlap v stredných rokoch s okuliarmi na nose. Mal vyziabnutú tvár a ruky sa mu nervózne triasli.

„Je to zlé, pán Holmes, priam hrozné! Počuli ste už, že sir Walter zomrel?“

„Práve ideme od neho,“ odvetil Holmes.

„Vládne tu chaos!“ zvolal pán Johnson. „Náš šéf je mŕtvy, Cadogan je mŕtvy a plány sú preč. Keď sme v pondelok večer zatvárali, všetko bolo v poriadku. Ach, panebože! Nechce sa mi veriť, že práve West by spáchal také čosi!“

„Ste teda presvedčený o jeho vine?“

„Nevidím nijaké iné vysvetlenie,“ povedal Johnson.

„Kedy sa v pondelok večer úrad zatvoril?“ opýtal sa Holmes.

„O piatej,“ odvetil úradník.

„Zatvárali ste ho vy?“

Johnson prikývol. „Vždy odchádzam posledný.“

„Kde boli vtedy uložené Bruce-Partingto-nove plány?“

„V trezore. Sám som ich tam vložil.“

„Je v budove strážnik?“

„Áno, ale má na starosti veľa miestnos-tí. Je to vyslúžilý vojak, veľmi dôveryhodný,“ vysvetlil Johnson. „Nič si v ten večer nevši-mol. Vôbec ma to neprekvapuje – hmla bola poriadne hustá.“

„Keby chcel Cadogan West ukradnúť tie dokumenty, potreboval by tri kľúče, však?“ uisťoval sa Holmes.

„Presne tak. Kľúč od vchodových dverí, od kancelárie a od trezoru.“

„Tie kľúče mal len sir James Walter a vy?“

„Ja som nemal kľúče od dverí, iba ten od trezoru.“

Holmes sa na okamih zamyslel. „Bol sir James poriadkumilovný muž?“

„Myslím, že áno. Viem, že spomínané tri kľúče nosil na jednom krúžku.“

„Vzal si ten krúžok so sebou do Londýna?“

„Tvrdil, že áno,“ odvetil Johnson.

„A vy ste mali svoj kľúč neprestajne schovaný u seba?“

„Presne tak.“

„V tom prípade si Cadogan West musel vyrobiť kópie,“ uzavrel Holmes. „Pri jeho tele sa však nijaké kľúče nenašli. Zdá sa, že každé vypočúvanie prinesie novú záhadu. Tri papiere teda stále chýbajú. Pochopil som, že práve tie tri sú dôležité.“

„Áno, presne tak.“

„Znamená to, že človek, ktorý vlastní tie tri dokumenty, by podľa nich dokázal skon-

štruovať Bruce-Partingtonovu ponorku? Aj bez zvyšných siedmich?“

„To som povedal admiralite. Dnes som sa však bol na nákresy pozrieť znova a už si tým nie som taký istý. Kľúčová časť ponorky je zakreslená na jednom zo siedmich vrátených papierov. Bez nej ju zloději nedokážu postaviť.“

„A tie tri chýbajúce výkresy sú najdôležitejšie?“

„Áno, nepochybne,“ prikývol Johnson.

„Môžeme sa prejsť po ostatných miestnostiach?“

Holmes preskúmal záмок na trezore, dvere pra-

covne aj kovové okenice. Keď sme vyšli von na trávnik, celý ožil.

Pod oknom pracovne rástol vavrínový krík. Niekoľko vetiev mal ohnutých a zlomených. Holmes ich preskúmal lupou. Potom prezrel slabé stopy v pôde pod kríkom. Napokon požiadal hlavného úradníka, aby zavrel okenice. V strede sa sotva dotýkali. Ktokoľvek stojaci pred kanceláriou by jasne videl, čo sa deje vnútri.

„Možno to niečo znamená a možno nie,“ mrmlal si popod nos. „Domnievam sa však, že vo Woolwichi už nič viac neobjavíme. Poďme zistiť, či budeme v Londýne úspešnejší.“

Woolwich však pre nás ešte čosi schoval. Úradník za okienkom na predaj lístkov na stanici si bol istý, že v pondelok ve-

čer videl Cadogana Westa. Nastúpil na vlak o štvrt' na deväť. Cestoval sám a kúpil si iba jeden lístok do tretej triedy. Predavač ho dobre poznal a všimol si, že West bol rozrušený a nervózny. Tak sa triasol, že si skoro nevedel vziať drobné.

Pozreli sme sa na cestovný poriadok. Vlak o štvrt' na deväť bol prvý, do ktorého mohol Cadogan West nastúpiť, keď nechal snúbenicu o pol ôsmej stáť na ulici.

„Skúsme si všetko zhrnúť, Watson,“ navrhol Holmes, keď sme už polhodinu

